

blot med formalede og uformalede Kornvarer samt Brød, men ogsaa med alle andre Naturalproducter af Landbrug, Creaturhold, Havedyrkning og Fiskeri, samt alle Slags Skoeffecter og Tørv, selv om disse Producter have modtaget nogen Bearbejdelse, naar samme ikke ligger udenfor Grændserne af Landboz og Huusflid, t. Ex. Smør, Ost, Gær, Hør, Hamp, saltet og røget Kjøb, Flæsk, Fisk samt Kalk, Tag- og Muursteen og almindeligt Pottemagerarbejde. Samme Frihed skal gjælde med Hensyn til Forhandling af Salt, Brændolie, Tran, Lys, Svovlsulfur, Træskoer, Tjære, Sæbe, Soda, Kaffe, Kaffesurrogater, Sukker, og Thee."

vedtøges eenstemmig med 78 Stemmer.

Resten af Lovforslaget med de dertil hørende Ændringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Blandt de øvrige Paragrapher er den væsentligste den, som omhandler Salget af Brændeviin. Udvalget har været af den Formening, at Tilladelsen til at sælge Brændeviin saa meget som muligt skulde være i den styrende Magts Hænder, saaledes at det skulde beroe paa den stedlige Øvrighed, Amtmanden, om det skulde indrømmes en Høker at handle med Brændeviin eller ikke, og denne Betingelse meente vi kun fik sin sande Betydning derved, at det beroede paa Amtmanden, uden at han skulde indhente nogen som helst tvingende Erklæring, — han kan jo forresten søge Erklæringer, hvor han vil, — at kunne tage den givne Tilladelse tilbage. Vi have haft den Overbeviisning, at bagved ethvert Krav paa Undersøgelse om, hvorvidt der var skeet Brud paa de Betingelser, hvorunder det var blevet den Vedkommende indrømmet at sælge Brændeviin, kunde skjule sig Midler til ganske at frigjøre sig for at opfylde Betingelserne, og, naar man ved Øvrighedsmagten vil forhindre Brændeviinsffænkning paa utilbørlig Maade, saa skal man lade Øvrigheden beholde denne Magt i fuld, uindskrænket Omraade. Det har været bemærket af flere i Udvalget, om det ikke var ønskeligt, at netop saadanne Erklæringer indhentes som

de, der ere omtalte i den af et Medlem foreslaaede nye § 5, men Udvalget er efter endel Forhandling og Overvejelse kommet dertil, at enhver Indskrænkning, man med Hensyn til denne Gjenstand vilde gjøre i Udøvelsen af fuldstændig Øvrighedsmagt, vilde foranledige, at Hensigten blev forfeilet, og derfor ere vi reent og simpelt blevne staaende ved det, der staaer i Paragraphen. Lad Amtmanden have Lov til at give Tilladelse, men lad ham ogsaa af sin fulde Vilkaarlighed have Magt til at tage den tilbage igjen, saaledes at Ingen kan spørge ham: hvorfor har Du gjort det? Hans Samvittighed og Regjeringen, som jo stedse kan faae det Slags Ting at vide, skal dele imellem og afgjøre, om han har handlet rigtigt.

D: Müller: Der er stillet et Forslag til § 4, som gaaer ud paa, at Amtmanden skal indhente Erklæring fra vedkommende Sogneforstanderskab og Politievrighed, naar han vil tage Tilladelsen til Høkerhandel tilbage; jeg troer hverken det er nødvendigt eller tjenligt at gjøre dette Tillæg, thi man kan vel antage, at Amtmanden i Almindelighed virkelig indhenter saadanne Erklæringer, og der kan jo ogsaa foreligge Tilfælde, hvor det kan være besynderligt at forlange Sligt. Sæt, at der foreligger en Dom for, at Høkeren, der har Ret til at udsælge Brændeviin, tillige har havt siddende Øjæster, saa vilde det være temmelig besynderligt, om man i dette Tilfælde vilde forlange af Amtmanden, at han skulde indhente Erklæringer. Med Hensyn til Sagen i dens Heelhed skal jeg tillade mig den korte Bemærkning, at Aarsagen, hvorfor Mindretallet har troet ikke for Dieblirket at burde tilraade Lovens Udgivelse, er den, at der ikke for nærværende Tid synes at være en saadan Trang til den, at man burde udgive den nu, da Regjeringen har bebudet en almindelig Lov i denne Henseende; efter hvad den ærede Minister idag har udtalt, træder Mindretallet imidlertid tilbage og agter nu ogsaa at stemme for Loven i dens Heelhed.

Bregendahl: Da jeg erfarer, at der er en saa stærk Opposition hos det ærede Udvalg